

[23-04-2012]

Chapter meeting

Deze namiddag zijn wij uitgenodigd voor een Insol chapter meeting in Rizal.

Rizal is een van de vijf provincies van Calabarzon, een regio op vijftien kilometer ten oosten van Manila. De Filippijnse organisatie Insol verleent microkredieten aan arme ondernemers. Gekoppeld aan de leningen, geven zij sociale steun en opleiding in boekhouding en marketing. Een chapter is een lokale gemeenschap. Ze bestaat uit maximaal twintig leden, waarvan negentig procent vrouwen.

‘Mabuhay’.

Ray verwelkomt alle deelnemers. Hij is de begeleider van deze chapter. Met een charmante glimlach en enkele grapjes zorgt hij ervoor dat de ondernemers zich thuis voelen. Van mij wordt verwacht dat ik mijn ‘Tien essenties van het ondernemerschap’ deel met deze groep. Ik wil zo dicht mogelijk bij deze ondernemers zijn. Net als Gudrun, de regio-coördinator van Trias, neem ik plaats op een plastic stoel. We sluiten de kring. Naast mij zit Tata, onze tolk en de verantwoordelijke van Insol in Rizal.

Vol verwachting kijken de aanwezigen mij aan. Mijn doel bestaat erin hen duidelijk te maken dat ondernemerschap in het zuiden en in het noorden hetzelfde is. Of je in België woont, of in de Filippijnen, de drijfveer van het ondernemen bestaat erin winst te maken. Met deze winst kom je vooruit in het leven. In de Filippijnen betekent dit voor de vrouwen in eerste instantie bijdragen aan de scholing van hun kinderen. Een financieel gezonde zaak uit bouwen, met een toekomstperspectief, kan enkel met voldoende training. Insol begeleidt hierin de kansarmen.

Na elke essentie, vertaalt Tata in het Tagalog. De meeste aanwezigen begrijpen wel wat Engels. Spreken echter is moeilijk.

Om er geen droge opsomming van te maken, vragen we ons publiek om reacties.

Voor deze mensen is zich uitdrukken voor een groep een grote opgave. Het delen van hun successen en problemen zijn ze niet gewoon. Met wat aanmoediging van Ray staat de eerste vrouw recht.

Jo vertelt in tranen dat ze een succesvolle bakkerij uitbaatte, samen met haar man. Twee jaar geleden stierf hun dochter. Sindsdien hebben ze het emotioneel moeilijk. Ze verloren de kracht om door te zetten zoals voorheen. De onderneming gaat stelselmatig achteruit.

Jo gaat stilletjes terug zitten. Onmiddellijk wordt ze troostend omarmd door haar vriendinnen. De solidariteit van de Filippina's is hartverwarmend. Gavin, de voorzitter van Insol, die ook met ons meereist, belooft dat Jo verder zal gesteund worden om er terug bovenop te geraken.

Moedig vertelt Mary over de tegenslag bij de keuze van de locatie van haar Sari-sari store. Ze kan de hoge huurprijs niet langer betalen en overweegt haar winkeltje te verhuizen enkele straten verder. Buurvrouw Daisy praat eerst met een klein stemmetje, maar aangemoedigd door Tata dankt ze in eerste instantie Insol. Zij leerde met een PC werken en ze gebruikt een eenvoudig financieel pakket dat haar op elk moment een rapport kan geven van haar inkomsten en uitgaven.

Spontaan barst een applaus los. Kleine Daisy neemt glunderend terug plaats.

Mercy verklapt dat ze elke week enkele honderden Peso's opzij legt. Voor ‘calamities’. Verschillende vrouwen knikken bewonderend. Sparen is voor deze ondernemers niet evident.

‘When Ondoy came...’. Verhalen over overstromingen door de tyfoon zijn nu aan de orde. Olivia verloor haar vishandel. Met de steun van haar familie en een microlening, probeert ze haar zaak van vooraf aan terug op te bouwen. Haar stem is welluidend en met forse gebaren onderstreept ze haar overtuiging.

Albert heeft een creatieve geest. Hij wil zijn hamburgers ook verkopen nabij scholen. Zo hoopt hij zijn markt uit te breiden en te zorgen voor een stabiel inkomen. Beth raadt hem fijntjes aan een vrouw te zoeken. 'Good for business'. Haar opmerking zorgt voor algemene hilariteit.

Wanneer ik de essentie 'Een goed evenwicht bewaren tussen familie en onderneming' aanbreng, geraken de deelnemers echt op dreef. Er vloeien tranen en er wordt aanmoedigend gelachen. Plots staat Mariban recht. Zij is hooguit een meter vijftig en weegt naar schatting veertig kilogram. Zij mist de bovenste tandenrij. Krachtig deelt ze haar grote motivatie: de toekomst van haar zes kinderen. Zij verkoopt schoenen op de lokale markt. Gisteren ontmoette ik haar reeds en kocht ik een paar sandaaltjes. Dit mini vrouwtje is zesentwintig jaar oud. We worden allen stil van haar oprechte getuigenis.

'Start small, think big.' De laatste essentie valt in de smaak bij de groep.

Nu is Olivia aan de beurt. Zij runt een transportbedrijf van tricycles. De chauffeurs zijn ex-gevangenen en -drugverslaafden. Zij geeft hen een kans voor een beter leven. In return krijgt ze onvoorwaardelijke loyaliteit. Een dame die zich met haar boodschap profileert als een echt rolmodel. Ze inspireert de nieuwelingen in de chapter groep. Enkele jonge meisjes vertellen nu ook schuchter over hun droom ondernemster te worden.

Na de drankjes en versnaperingen, volgt de traditionele groepsfoto. De meeting loopt ten einde.

De groepsleden verlaten vrolijk de vergaderruimte.

Mariban is al bij de deur als ze zich plots bedenkt en terugkeert. Ze geeft mij een warme handdruk en lispelt 'Thank's ma'm'.

Mieke Vandromme